

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal dne 15. října 2019 odvolání obžalované [redacted] narozené [redacted], proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 1. 8. 2019, č. j. 1 T 3/2019-266, a v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Magdy Mihulové a soudců Mgr. Moniky Zubkové a JUDr. Romana Vicherka, Ph. D., rozhodl ve veřejném zasedání

takto:

Z podnětu odvolání obžalované [redacted] se podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno d) trestního řádu **zrušuje** napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odstavec 3 písmeno a), písmeno b) trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že

obžalovaná

[redacted] narozená [redacted] [redacted] asistentka, trvale bytem [redacted]
[redacted] adresa pro doručování [redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 3. 1. 2019, sp. zn. 2 ZT 241/2018, pro skutek spočívající v tom, že

poté, co kolem dne [redacted] v [redacted] okres [redacted] bez vědomí a souhlasu svého syna [redacted] obdržela úvěrovou kartu [redacted] č. [redacted] vydanou k úvěrovému účtu č. [redacted] vedenému u spol. [redacted] a znějící na jméno

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

██████████, tuto kartu bez vědomí svého syna aktivovala a pomocí PIN kódu, který byl zaslán na její telefonní číslo, kartu následně v období od ██████████ do ██████████ používala a prováděla výběry hotovosti či platby za zboží v celkové výši 32 384,80 Kč, ale na splátkách zaplatila toliko částku 8 000 Kč, v důsledku čehož byl ██████████ bankou upomínán a byl nucen uhradit rozdíl a dále sankční poplatky, a ██████████ tak způsobila škoda ve výši nejméně 24 384,80 Kč,

tedy měla

jednak

přisvojit si cizí věc tím, že se jí zmocnila, a způsobit tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

jednak

bez souhlasu oprávněného držitele přijmout nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž měla spáchat

jednak

přechin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,

jednak

přechin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek **není trestným činem.**

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozený ██████████, narozený ██████████ bytem ██████████, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná ██████████ uznána vinnou přechinem krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku a přechinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku, jichž se měla dopustit v jednočinném souběhu způsobem popsáním shodně shora ve výroku tohoto rozsudku, a byla za to odsouzena podle § 205 odstavec 1 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

- v trvání dvou let a podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku jí byla jako podmínka osvědčení ve zkušební době uložena povinnost uhradit způsobenou škodu. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovaná zavázána k náhradě škody poškozenému [REDAKCE] ve výši 23 697 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná a odůvodnila je prostřednictvím svého obhájce. Odvolání zaměřila do všech výroků napadeného rozsudku. Má za to, že okresní soud převzal skutkovou větu z trestního příkazu a nevypořádal se s výpověďmi svědků ani s listinnými důkazy, a provedené důkazy hodnotil v neprospěch obžalované. Poukázala na to, že poškozený [REDAKCE] podepsal žádost o klasický spotřebitelský úvěr a žádost o revolvingový spotřebitelský úvěr, a již v tomto dokumentu ke své osobě uváděl nepravdivé údaje. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení potvrdila, že poškozený věděl, že platební karta existuje, nicméně okresní soud nevezal její výpověď v úvahu a nijak ji nehodnotil. O existenci platební karty podle obžalované svědčí také upomínky, které byly poškozenému po jeho návratu doručeny. Namítla rovněž nesprávnost údajů uváděných okresním soudem k osobě obžalované, neboť je od roku [REDAKCE] manželem v insolventci, a okresní soud přesto uvádí, že je proti ní vedeno pět exekucí. Nerozumí ani argumentaci okresního soudu o tom, že a jak mohla vrátit kartu zpět finančnímu úřadu, ani se závěrem okresního soudu, že výpověď [REDAKCE] je věrohodná. Současně má za to, že doklady, které předložila, vyvracejí tvrzení soudu o tom, že byla s [REDAKCE] dohodnuta, že bude platit jeho finanční „nutnosti“ a neučinila tak. Navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a byla obžaloby zproštěna podle § 226 písmeno b) trestního řádu, případně aby byla věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
 3. Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu § 254 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a po doplnění dokazování dospěl k závěru, že je zapotřebí rozhodnout výrokem shora uvedeným.
 4. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že okresní soud neprovedl všechny důkazy v plném rozsahu, nevypořádal se se všemi provedenými důkazy, a závěry, které z provedených důkazů učinil, neodpovídají obsahu provedených důkazů, bylo v odvolacím řízení dokazování doplněno, a to opětovným výslechem obžalované, čtením obou výpovědí svědka [REDAKCE] a listinnými důkazy. Tyto důkazy pak soud hodnotil v návaznosti na ostatní důkazy provedené okresním soudem a dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
 5. Obhajoba obžalované uplatněná v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně poukazovala na skutečnost, že její syn [REDAKCE] věděl jak o existenci kreditní karty, tak o výběrech obžalované z této karty, neboť takto byli domluveni. Tvrdila, že před odjezdem do zahraničí synovi poskytla finanční prostředky k zaplacení letenky, pojištění a oblečení, za což jí dlužil 14 000 – 15 000 Kč, ze zahraničí jí žádné peníze, které vydělal, neposílal, přesto za něj každý měsíc pravidelně platila nájemné, úvěr a další platby, a na účet poškozeného dokonce musela vložit peníze, aby nadále fungoval a mohla z něj peníze vybírat. Dále uvedla, že z částky, kterou na počátku jednorázově vybrala, si započítla dlužnou částku za to, co za poškozeného před odletem do zahraničí zaplatila, a zbytek peněz použila na úhradu plateb za poškozeného. Poškozený naproti tomu tvrdil, že o tom, že vznikly problémy, se dozvěděl až po svém návratu z pracovního pobytu v [REDAKCE] kdy mu začaly chodit upomínky, teprve poté zjistil, že na jeho úvěrovou kartu bylo vybráno 25 000 Kč a že má u banky nezaplacené dlužné částky, které v bance, včetně penále, doplatil. Do té doby vůbec nevěděl, že má vydánu úvěrovou kartu. Vyloučil, že by s obžalovanou hovořil o tom, že může kartu užívat, protože o existenci karty vůbec nevěděl. Je sice pravdou, že v době jeho pobytu v [REDAKCE] za něj podle dohody měla

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

obžalovaná platit nájem a služby, ale byli domluveni, že si k tomu bude obžalovaná strhávat peníze z účtu svého manžela, kam si poškozený během pobytu v [REDAKCE] nechával posílat peníze. Výpověď poškozeného podpořila přítelkyně poškozeného [REDAKCE], která uvedla, že obžalovaná měla poškozenému tvrdit, že se nemají o nic starat, že všechno bude splácet ona. Podle jejího názoru se poškozený o tom, že má „nějakou děbetní“ kartu, dozvěděl až při jednání v bance, když mu v dubnu 2018 začaly chodit upomínky, a potvrdila, že poškozený v bance všechno doplatil.

6. Tvrzení poškozeného, že nevěděl o vystavení karty ani o tom, že z ní obžalovaná vybírá peníze, bylo vyvráceno listinnými důkazy i výpověďmi svědků. V tomto směru je předně zapotřebí poukázat na samotnou žádost ze dne [REDAKCE], podepsanou [REDAKCE], kterážto žádost je označena jako *Žádost o klasický spotřebitelský úvěr/Smlouva o klasickém spotřebitelském úvěru, Žádost o revolvingový spotřebitelský úvěr/Smlouva o revolvingovém spotřebitelském úvěru a Rámcová smlouva o platebních službách* (č.l. 7-8). V jejím záhlaví je uvedeno, že na jejím základě bude [REDAKCE] poskytnut klasický úvěr a případně revolvingový úvěr, v části označené II. jsou konkretizovány podmínky poskytnutého klasického úvěru ve výši 25 156 Kč, což byla přímá platba placená zprostředkovateli klientem v den dodání zboží, zboží bylo konkretizováno jako PC, notebook. Z části označené III. žádosti dále vyplývá, že tímto poškozený současně požádal o poskytnutí revolvingového úvěru, zřízení úvěrového účtu a poskytnutí platebních prostředků, zejména vydání úvěrové karty, přičemž revolvingový úvěr zde byl konkretizován na částku 25 000 Kč. Rovněž ve *Formuláři pro standartní informace o spotřebitelském úvěru* (č.l. 9-10), který byl nedílnou součástí této žádosti, je výslovně a velmi přehledně uvedeno, že je poskytnut jednorázový klasický úvěr k pořízení zboží - PC, notebook v hodnotě 25 156 Kč, a revolvingový úvěr ve výši 25 000 Kč, který bude poskytnut formou opakovaného čerpání z úvěrového rámce a může být čerpán bezhotovostním převodem, v hotovosti i prostřednictvím platebních prostředků. Z těchto dokladů je tedy zřejmé, že poškozený již při podpisu žádosti dne [REDAKCE] věděl, že součástí poskytnutého úvěru bude rovněž poskytnutí úvěrové karty. Tutéž skutečnost již v řízení před soudem prvního stupně potvrdila svědkyně [REDAKCE], která byla počátkem října [REDAKCE] přítomna telefonickému hovoru mezi obžalovanou a poškozeným, ve kterém obžalovaná poškozeného informovala, že jí byla doručena karta a poškozený řekl, že „to má z karty zaplatit, a potom se to vyřeší“, jakož i manžel obžalované [REDAKCE], který uvedl, že od obžalované věděl, že se souhlasem poškozeného používá jeho platební kartu. Svědek [REDAKCE] vyvrátil tvrzení poškozeného, že by si obžalovaná mohla strhávat peníze z jeho zahraničního účtu, na který sice mzda poškozeného byla zaměstnavatelem zasílána, ale obžalovaná k němu neměla přístup. Tentýž svědek uvedl, že vydělané finanční prostředky poškozený [REDAKCE] v [REDAKCE] průběžně čerpal, a to buď výběry z účtu prostřednictvím karty, kterou mu [REDAKCE] dával k dispozici, nebo přímo vydáváním finanční hotovosti na žádost poškozeného, a totéž potvrdila svědkyně [REDAKCE], spolupracovnice poškozeného a [REDAKCE], která těmito situacím byla opakovaně přítomna. Z výpisů z účtu matky obžalované [REDAKCE] a syna obžalované [REDAKCE] vyplývá, že na tyto účty zasílal každý měsíc jednu platbu [REDAKCE] a pouze v jednom případě, konkrétně v září [REDAKCE] byly z účtu [REDAKCE] poslány platby dvě, svědek [REDAKCE] si podrobnosti k platbě nepamatoval, nicméně nelze vyloučit, že v tomto případě se jednalo o částku přeposlanou poškozeným. Tvrzení obžalované, že u ní měl poškozený dluh za zaplacení letenky, pojištění a oblečení, je podporováno výpisy z účtu, z nichž vyplývá, že v červnu [REDAKCE] hradila poškozenému přinejmenším letenku a pojištění, a není důvod jí nevěřit, že poškozenému před plánovaným dlouhodobým odjezdem za prací do zahraničí uhradila i další náklady, například za oblečení.
7. Podstatný je rovněž obsah výpovědi svědka [REDAKCE], zejména jeho výpověď z přípravného řízení, která v řízení před soudem prvního stupně vůbec nebyla k důkazu

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

provedena. V odvolacím řízení byla výpověď tohoto svědka, a to jak z hlavního líčení, tak z přípravného řízení, se souhlasem stran k důkazu v celém rozsahu přečtena, a takto bylo zjištěno, že svědek [redacted] již v přípravném řízení potvrdil, že poškozený se chtěl před jeho odjezdem do [redacted] koupit notebook a že mu osobně vysvětloval výhody spojené s koupením věci na úvěr včetně toho, že podle výše úvěru by získal i platební kartu na částku ve výši vyřizovaného úvěru. Poškozený mu poté řekl, že tuto možnost využije, proto společně, a to i s obžalovanou, vybírali notebook, v prodejně poškozenému jedna zaměstnankyně vysvětlovala podmínky získání úvěru a svědek byl přítomen i sepisování žádosti o úvěr.

8. Krajský soud po doplnění dokazování dospěl k závěru, že výpověď poškozeného [redacted] zůstává osamocena, neboť jediný z vyslechnutých svědků, kdo jeho výpověď částečně potvrzuje, je přítelkyně poškozeného [redacted] která se však s poškozeným seznámila až při jeho pobytu v [redacted] a k žádosti o úvěr a poznatkům poškozeného z té doby tedy nemohla uvést žádné informace, které by získala vlastními poznatky, vyjadřovala se až k okolnostem nastalým po jejich návratu z [redacted] (poškozený přicestoval v únoru [redacted]). Naopak je zapotřebí zdůraznit, že výpověď poškozeného je vyvrácena všemi ostatními provedenými důkazy, zejména listinnými důkazy, jakož i výpověďmi svědků [redacted] jak je na ně shora podrobně poukázáno. Předně je nutno poukázat na výpověď svědka [redacted], ze které vyplývá, že poškozený od počátku věděl, že se získáním úvěru je spojeno i získání úvěrové karty, a stejný závěr lze učinit z obsahu shora uvedené žádosti ze dne [redacted], kterou poškozený osobně podepsal. Z provedených listinných důkazů, a to z výpisů z účtů, jednoznačně vyplývá, že obžalovaná za poškozeného pravidelně od června [redacted] plácela úvěr ve výši 1 319 Kč měsíčně, pravidelně platila poplatek za nájemné, elektřinu a internet v jeho bytě, i pojištění u Pojišťovny [redacted] a od listopadu [redacted] rovněž splátky za úvěrovou (ve výpisech z účtu označeno kreditní) kartu. Vzhledem k tomu, že výpisy z účtů sice byly k důkazu provedeny již v řízení před soudem prvního stupně, ale s jejich obsahem se okresní soud nevypořádal zcela v souladu s jejich obsahem, provedl je k důkazu krajský soud opětovně v odvolacím řízení, a poté je co do jejich obsahu znovu hodnotil.
9. Dále bylo prokázáno, že po převzetí úvěrové karty ji obžalovaná aktivovala se souhlasem poškozeného, jak potvrzuje svědkyně [redacted]. Již řízení před soudem prvního stupně přítom obžalovaná logicky vysvětlila, že v žádosti o poskytnutí úvěru bylo uvedeno její telefonní číslo, na které byly následně zaslány podklady k aktivaci, z důvodu odjezdu poškozeného za prací do zahraničí, a není důvod nevěřit obžalované, že se tak stalo se souhlasem poškozeného, neboť žádost o poskytnutí úvěru poškozený stvrdil svým podpisem a žádost byla vyřizována s ním osobně.
10. Po doplněném dokazování, kdy krajský soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že v žalobním návrhu uvedený skutek není žádným trestným činem. Tvrzení poškozeného, že nevěděl, že obžalovaná kartu aktivovala, výběry činila bez jeho vědomí, a o existenci karty se dozvěděl až po návratu ze zahraničí díky upomínce z banky, vyznívá v kontextu s dalšími provedenými důkazy jako nevěrohodné. Proto předně nelze vzít za prokázané, že si obžalovaná přisvojila cizí věc tím, že se jí zmocnila, a způsobila tak na cizím majetku škodu, neboť tvrzení obžalované, že peníze získávané z předmětného úvěrového účtu používala na platby, které prokazatelně měsíčně prováděla za poškozeného, nebylo vyvráceno, nepoužila je tedy ve prospěch svůj, ale ve prospěch samotného poškozeného. Dále bylo prokázáno, že poškozený [redacted] již při sepisování žádosti o poskytnutí úvěru na pořízení notebooku věděl, že mu bude poskytnuta i úvěrová karta, a poté udělil obžalované telefonicky souhlas s její aktivací a s výběry z účtu, proto nelze dovodit ani to, že obžalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

přijala nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla bez souhlasu poškozeného jakožto oprávněného držitele.

11. Z těchto důvodů krajský soud po doplnění dokazování obžalovanou [REDAKCE] zprostil podané obžaloby podle § 226 písmeno b) trestního řádu, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Poškozený [REDAKCE] za této situace musel být se svým nárokem na náhradu škody podle § 229 odstavec 3 trestního řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-1) nebo § 265b/2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 15. října 2019

Mgr. Magda Mihulová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová